

4. Διδακτική Μεθοδολογία

Βασικό μέλημα του/της εκπαιδευτικού στην αρχή κάθε διδακτικού έτους, αποτελεί ο προγραμματισμός της διδακτέας ύλης (ετήσιος, εξαμηνιαίος, εβδομαδιαίος και ωριαίος), ο οποίος πρέπει να αναπροσαρμόζεται, ανάλογα με τις ιδιαίτερες εκπαιδευτικές ανάγκες των μαθητών και μαθητριών. Ο προγραμματισμός του διδακτικού έργου συνδέεται αναπόφευκτα με τις διδακτικές μεθόδους και τεχνικές που ο εκπαιδευτικός θα επιλέξει για να δομήσει την εκάστοτε καταλληλότερη διδακτική στρατηγική.

Η διδακτική στρατηγική του εκπαιδευτικού πρέπει να ικανοποιεί τα γενικά και ειδικά μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών, με χρήση τεχνικών πρόκλησης του ενδιαφέροντος για μάθηση και μεθόδων ενεργού εμπλοκής των μαθητών στη διαδικασία μάθησης.

Επίσης, προτείνεται η προσέγγιση της ύλης να γίνεται βιωματικά και να αξιοποιείται προγενέστερη γνώση και πρότερες εμπειρίες των μαθητών και μαθητριών, οι οποίοι/ες θα πρέπει να καθοδηγούνται στη συνδιερεύνηση των διδασκόμενων θεμάτων, την ανακαλυπτική μάθηση και την ανάπτυξη κριτικής θεώρησης της οικονομικής, πολιτικής και κοινωνικής πραγματικότητας

Στις περιπτώσεις που κρίνεται απαραίτητο, μπορούν να ενσωματώνονται στη διδασκαλία προβληματισμοί που πηγάζουν από την τοπική, εθνική και διεθνή κοινωνική, πολιτική και οικονομική πραγματικότητα.

Τελικό αποτέλεσμα της καθοδηγητικής προσπάθειας του/της εκπαιδευτικού πρέπει να είναι ο οικονομικός εγγραμματισμός. Οι μαθητές και μαθήτριες θα πρέπει, εκτός των άλλων, να είναι σε θέση να αναλύουν κριτικά δεδομένα οικονομικού και κοινωνικού περιεχομένου και να λαμβάνουν αποφάσεις τόσο ως καταναλωτές, ή/και παραγωγοί αγαθών, όσο και ως ενεργοί πολίτες. Παράλληλα, είναι κρίσιμο οι μαθητές και μαθήτριες να μάθουν «πώς να μαθαίνουν», χρησιμοποιώντας μεταγνωστικά τις γνώσεις και δεξιότητες που αποκτούν. Ο διαθέσιμος διδακτικός χρόνος θα πρέπει να χρησιμοποιείται για την επίτευξη των προσδοκώμενων μαθησιακών αποτελεσμάτων, την σε βάθος κατανόηση του γνωστικού περιεχομένου και τη διαρκή σύνδεσή του με εφαρμογές που σχετίζονται με την καθημερινότητα των μαθητών/μαθητριών και μελλοντικών οικονομικά ενεργών πολιτών.

5. Αξιολόγηση στο πλαίσιο του μαθήματος

Κατά τη διαμόρφωση των εξεταστικών δοκιμασιών θα πρέπει να διασφαλίζεται η τήρηση βασικών προϋποθέσεων της αξιολόγησης: εγκυρότητα, αξιοπιστία, αντικειμενικότητα, διακριτότητα, πρακτικότητα και οικονομία. Η αξιολόγηση πρέπει να είναι συνεχής και να λειτουργεί ανατροφοδοτικά για την αναπροσαρμογή της διδακτικής στρατηγικής, συμβάλλοντας στην διαμορφωτική αξιολόγηση. Ο/η εκπαιδευτικός επιλέγει τρόπους αξιολόγησης που να διακριβώνουν τον βαθμό επίτευξης των μαθησιακών αποτελεσμάτων

του Προγράμματος Σπουδών, επιλέγοντας, ενδεικτικά και όχι περιοριστικά, μεταξύ των παρακάτω:

- α) Συστηματική εμπλοκή του συνόλου των μαθητών κατά την προφορική εξέταση.
- β) Σύντομη γραπτή δοκιμασία (τεστ) στο ημερήσιο μάθημα.
- γ) Ωριαίο διαγώνισμα στο ημερήσιο μάθημα.
- δ) Ανακεφαλαιωτικό ωριαίο διαγώνισμα, σε εγκαίρως προσδιορισμένη και κοινοποιημένη στους μαθητές/μαθήτριες ύλη.
- ε) Ανάθεση συνθετικών δημιουργικών εργασιών, ατομικών ή ομαδικών.
- στ) Ανάθεση ερευνητικών εργασιών σε μικρές ομάδες.
- ζ) Δημιουργία ατομικού φακέλου μαθητή/μαθήτριας

Για την αξιολόγηση στο πλαίσιο του μαθήματος μπορούν να αξιοποιηθούν θέματα κλειστού τύπου (Σ-Λ, αντιστοίχισης, πολλαπλής επιλογής), συμπλήρωσης κενών, σύντομης απάντησης, ελεύθερης ανάπτυξης, επίλυσης άσκησης, επίλυσης προβλήματος, περιγραφής και ερμηνείας γραφικών παραστάσεων, κατασκευής γραφικών παραστάσεων.

Η ισχύς αυτής της απόφασης αρχίζει από το σχολικό έτος 2019-2020.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 23 Δεκεμβρίου 2019

Η Υφυπουργός

ΣΟΦΙΑ ΖΑΧΑΡΑΚΗ